

som have haft med Sagen at gøre. Hvad særlig den nuværende Minister angaar, vil det jo erindres, hvorledes han modtog Sagen. Det var i Slutningen af forrige Samling, at den daværende Minister gjorde Meddelelse til Finansudvalget om, at Sagen ikke kunde gennemføres for det Beløb, som maatte laanes til Stiftelsen, saaledes at Forudsætningerne, nemlig et fuldfærdigt Anlæg, bleve fyldestgjorte. Derom var givet Meddelelse, men der forelaa intet for den nuværende Minister om det Standpunkt, som Udvalget eller Rigsdagen vilde indtage lige over for disse bristende Forudsætninger med Hensyn til Lovens Udførelse. Under disse Forudsætninger var det klart for ham, at han ikke turde gøre Regning paa, i alt Fald havde han intet, som viste, at han turde gøre Regning paa, at der fra Rigsdagens Side bagefter vilde ske en Billigelse, hvis han overskred Laanebeløbet eller tillod, at der blev trukket paa det resterende Beløb til Fuldførelse af Anstalten. Han havde derfor under disse Omstændigheder ingen anden Vej at gaa end efter at have overbevist sig ved personlig Nærværelse om Tilstanden derovre at stoppe Arbejdet og saa straks, naar Rigsdagen var sammentraadt, og Finansudvalget nedsat, at henvende sig til dette. Det er, hvad han har gjort. Naar saa Udvalget ikke vilde tage Stilling til Sagen før efter en Undersøgelse, som foretoges dels af to af dets egne Medlemmer, dels af en af Regeringen mellem 2 nærmere angivne Mænd udpeget, gik Ministeren ogsaa ind herpaa, og det er Udtalelser fra dette Udvalg eller denne Komite, som faa endelig Betydning for Rigsdagens og i første Række for Finansudvalgets Stilling. Den afgørende Beretning eller Betænkning har dette Underudvalg jo ønsket og faaet Udsigt til at modtage fra det 3die Medlem uden for Rigsdagen, nemlig Justitsraad Meyer. Denne Slutningserklæring eller Betænkning er modtagen i Gaar Morges og vil nu, som jeg formoder, efter Forudsætningerne for Arbejdets Gang blive tilstillet de to andre Medlemmer af denne Komite (*Dinesen*: Den er modtagen.) Naa, De have modtaget den. Komiteen vil derefter gøre sin Beretning til Finansudvalget, og Sagen komme videre i Gang, saa at der altsaa for Øjeblikket ikke er mere for mig at tilføje, idet jeg antager, at min Kollega til den Tid, naar Sagen bliver behandlet, baade vil være i Stand til at tage Ordet for den Løsning, han finder rigtig, og for fuldstændig at klargøre, at Ansvaret for Sagens Behandling ikke paahviler hverken

ham eller, som jeg ogsaa mener, den tidligere Kultusminister.

C. Ravn: Jeg skal tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede fungerende Kultusminister. Den virkelige Kultusminister har i sin Tid afgivet et Løfte om, at der til denne Behandling af Finansloven skulde foreligge fra hans Side et Forslag til en Bevilling til den saakaldte Sparkjær Kirke. Jeg vil tillade mig at spørge, hvorfor dette Forslag ikke foreligger, og om Ministeriet agter at gøre noget til tredje Behandling for denne Sag.

Det glæder mig, at rette vedkommende ere naaede til det Resultat at yde et forhøjet Bidrag til Aftenskolerne. Jeg tror, at disse Skoler, som for nogle Aar tilbage saa at sige ingen Betydning havde for Befolkningen, nu i de senere Aar have vist sig at have god Livskraft, ikke alene derved, at der nu strømmer en Mængde Elever til Aftenskolerne, men ogsaa derved, at Lærerne med en paaskønnelsesværdig Energi have taget sig af denne Sag. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at selv med den Forøgelse, der er sket, er det et for lille Bidrag, der ydes til de enkelte og dygtige Lærere, der arbejde paa dette Omraade. Idet jeg altsaa takker for det Skridt fremad, der her er gjort, haaber jeg, at man stadig vil have denne Sag i Sigte og bevilge saadanne Summer i Fremtiden, som der virkelig kan siges at være Brug for. Den højtærede Ordfører kom til at omtale Højskolerne med et Par Bemærkninger. I Henhold dertil tillader jeg mig at udtale, at jeg haaber, han vil lade disse sine Antydninger blive til Virkelighed. Jeg tror, der maa gøres noget med Hensyn til Tilskuddet til fattige og trængende Elever. Dels er det naturligt, at den voksende Trang til Oplysning bevirker, at de trængende Elevers Antal hvert Aar bliver større og større, men der er ogsaa et Par andre Forhold, der gøre, at deres Antal forøges i betydelig Grad, og det er blandt andet det, at Højskolerne have foretaget forskellige Tilbygninger. Det har gjort, at Elever, der mulig ellers ikke vilde have søgt til Højskolerne, nu søge dertil. Jeg tænker herved f. Eks. paa de saakaldte Haandværkerskoler ved Højskolerne. Deres Oprettelse bevirker, at mange, som maaske ellers ikke bryde sig saa stort om den folkelige Oplysning, der gives paa Højskolerne, komme dertil for at faa en Fordannelse eller Uddannelse til deres forskellige Fag. Jeg mener ikke, at det er fejlt, at der er kommet saadanne